

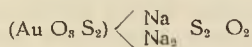
V A R I A

El tractament danès de la tuberculosi per la sanocrisina i un sèrum

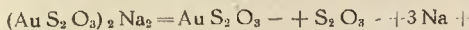
EN els últims anys ha sorgit a Dinamarca un tractament de la tuberculosi que, pel seu valor científic i pels èxits curatius que l'acompanyen, constitueix època en la lluita contra tan greu malaltia, lluita que fins avui havia tingut un caire difícil i dubtós. La Quimicoteràpia ha donat un gran pas i la Moral potser també, car tal volta comencin a de créixer els fets d'explotació incua de què havien estat, en moltes ocasions, objecte els malalts tuberculosos.

El nou metode va unit als noms de Möllgaard i Secher. El primer ha creat les bases químiques i experimentals, serològiques i bacteriològiques, patòlogo-histològiques amb estudis fets durant molts anys en el laboratori; el segon ha transportat els fets del laboratori a la clínica, creant el tractament en l'home de la tuberculosi.

La sal utilitzada és una combinació d'or, sofre, sodi i oxigen, que constitueix un thio-sulfat doble d'or, segons la fórmula:

Dissolta en aigua, se dissocia de la següent manera:

El $Au O_3 S_2$ — és la part terapèutica activa.

El thio-sulfat esmentat ha estat batejat amb el nom de Sanocrisina. Es blanca com la neu, cristalitza en llargues i fines agulles, molt soluble en l'aigua i insoluble en l'alcohol, no és higroscòpica i es difon ràpidament a través de les membranes animals. És molt estable a pre-

sència d'àcids diluïts, iodur de potasi i temperatures, descomposant-se bruscament a 120° per la qual cosa s'ignora el seu punt de fusió. No precipita cap proteïna i roman inalterable després de 24 hores i a la temperatura de 40° en solució al 1 per cent en serum. Ha de refusar-se tota sanocrisina de color groc, car dit color es indicatiu d'estar alterada.

S'havia ja utilitzat per a combatre la tuberculosi sals de metalls pesats; però no s'havia encara trobat una sal que reunís les condicions assenyalades per Möllgaard i que són: el medicament ha de destruir la resistència específica del bacil tuberculós i, per tant, les substàncies grasses i lipoidees que el protegeixen; el medicament ha de penetrar dintre els teixits tuberculosos pobres en vasos sanguinis i a aquest objecte ha d'ésser molt soluble en aigua i extremadament difusible.

Möllgaard ha assegurat i demostrat l'acció bacteriotropa i bactericida de la sanocrisina en bacils de diferents procedències (home, bou, papagall i altres). En una concentració de 1:10⁶ el creixement de la cultura està manifestament dificultada i en una concentració de 1:10⁵ totalment suspresa. Després d'actuar mitja hora sobre els bacils una solució al 1:10³, queda completament destruït el sistema lipoide de defensa i amb una actuació de més durada les bactèries sofreixen la degeneració granulosa i moren. De més, va aconseguir protegir a conills porquins contra la generalització de la tuberculosi per mitjà de la sanocrisina després de l'administració subcutània de 1 a 4 mil·ligrams de bactèries tuberculosos.

Abans de portar més enllà l'acció terapèutica, va comprovar l'influència de la sanocrisina